

svimja dag, segði hann.

– Eg orki ekki, svaraði eg.
So, um eg ekki hevði verið inni klokkan 11? spurdi hann.

Hann bað meg so fara upp at leggja meg eina løtu.

– Tað fór eg so, men eg var so spent, at eg fekk ikki nógvan svøvn.

Nakrar tímar hvíldi hon seg, so varð hon purrað út aftur.

Annars vóru fyrireikingarnar ikki tær nógvu.

– Laura Klein smurdi meg inn í konstensafeitt og so fór hon í svimjadrakt.

So varð farið við báti inn á Eystnes.

– Eg minnst, at eg var við at fáa sjóverk í bátinum, so tá ið vit komu heilt inn undir land, leyp eg á sjógv og tá varð eg sum fiskurin beinanvegin.

Hanna sigur, at hon hevði ongantið verið í Eysturoynni fyrst, so hon svam fyrt inn á Eystnes og setti fótin á land, tí so hevði eg verið í Eysturoynni.

Og so legði hon á fjórðin aftur og svam seigan inn eftir.

Kravl, dugdi hon ikki, so hon svam bringusvimjing allan vegin, uttan eina litla løtu, tá ið hon svam á rygginum.

Triggir bátar fylgdi við henni.

Í einum tristi var Pauli Dahl. Hann hevði fingið sonin Tórmóð og ein annan hálvaksnan at rógva, meðan hann heppaði. Ein annar installeringur var við, um-

framt doktarabáturin, sum var ein deksbátur.

Pauli Dahl gjørdi sitt besta at heppa Honnu. M.a. kvað hann: *Tú dreingir haldi mær í hans hár*. Úr Sigmundskvæðnum yngra um ferðina, tá ið Sigmundur svam úr Skúvoy til Sandvíkar.

Svimjingin gekk uppá stás og Hanna svam teir útvið 4 fjórðingarnar uppá tveir tímar og 50 minuttir.

Ein fjórðingur er 1.852 metrar so teinurin, hon svam, var næstan 7,5 kilometur.

So vítt vit vita er hetta tað longesta nakar í Føroyum hevur svomið, uttan at vera í froksmannaklæðum.

– Sjálv haldi eg ikki, at hetta var nakað fyrri, sigur Hanna. Tað var bara eina løtu í Nólsoyafirði, og uttanfyri Hoyvíksholm, at tað var eitt sindur tungt, tí tað var ímóti.

– Annars var tað einasta, eg hevði eitt sindur av trupulleikum av, tað, at eg fekk sjógv í eyguni.

Kalt var tað heldur ikki, sigur Hanna.

Hon sigur, at hon var púra ómóð, tá ið hon lendi í Havn.

Og at halda tað loyniligt, hevði verið púra til fánýtis.

Hetta frættist skjótt munn av munn í Havn, og tá ið Hanna kom á land, var stór mannfjöld komin á molan at taka ímóti, og skipini floytaðu.

Smáðin, sum Hanna var, dámdi henni einki allan

henda hávan og hon sigur, at hon hevði bestan hugin at herja á fjórðin og svimja yvirum aftur, tá ið hon sá alt fólkið.

Tað gjørdi hon tó ikki.

Hon kom á land við einum stórum brosi, siga tey, sum minnst hendingina.

Sum tað sæst aðrastaðni gjørdi bløðini eitt sindur burturúr hesi hending.

Eisini stóra skaldið Hans Andrias Djurhuus hevði hetta uppi í eini yrking, har hann dróg ymsar hendingar á ólavsekuni fram.

Hans Andrias yrkti:

*Drukku skotadøg
Skoru niður fløgg
gövu stabbasteinum bana-
høgg.
Legði Eystnes frá,
svam tað bylgju blá
lendi ómóð inn á Havnar-
vág.*

Í teimum trimum fyrstu reglunum sipaði hann til ávisar havnarmenn, sum høvdu drukkið whisky – skotadøgg- og høvdu verið ólátaði, teir høvdu skorið fløgg niður og bólta stabbasteinar omanav vegnum.

Hinar triggjar reglurnar eru um bragdið hjá Honnu.

Vakti ans

Tað var ikki sørt, at hetta bragdið vakti ans.

Öll bløðini skrivaðu um hendingina og tey vóru øll samd um, at hetta var eitt satt bragd.

Vit hava á síðuni sett kut úr tí, bløðini skrivaðu.

Aftur eitt svimjibragd.

Dagin eftir ólavsvøku svam frúgvín HANNA SMITH av Eystnesi til Havnar í knappar 3 tímar.

Hetta er annað svimjibragdið, ið gjørt er í Føroyum hesi seinastu árin.

Ætlanin var, at eingin skuldi vita av svimjingini, áðrenn liðugt var, tí vóru so fá úti á molanum í Havn, tá ið hon lendi.

Hanna Smith var røsk og í góðum lag, tá ið hon lendi aftur í Havn. Til áminningar um roysnibragd hennara hevur I. S. F. givið henni eina gávu úr silvuri.

„ITRÓTTATÍÐINDI“ ynskir frúnni hervið til lukku!

Svimjibragd.

HANNA SMITH sjúkrasýstræmingur í Vági gjørdi friggjadagin tað bragd at svimja frá Eystnesi til Havnar sporlið (7000 m) í 2 tímar 50 minuttir.
Hon steig á land aftur væl hýrd og gongufús sum

Enn eru knotur í føroyskum kvinnum.

Í gjár útinti frúgvín Hanna Smith eitt roysnisbragd. Hon svam av Eystnesi til Havnar í 2 tímar og 50 minuttir. Hetta er ein teinur uppá 6700 m (3,6 sjómíl).

So skjótt tíðindini frættist um Havnina streymaði fólkið út á brimgarðshøvðið, at taka ímóti hesi reystu gentu – og fólkið fagnaði henni dugliga.

Hanna Smith er ættað úr Vági, og er sjúkrasystur á Landssjúkrahúsinum.

Eisini Dimma umrøddi hendingina, men tvítakið er so vánaligt, at tað letur seg ikki endurprentað.

Men Dimma kallaði hetta „en ualmindelig smuk Præstation“ og legði afturat, at „ved Landingsstedet ved Molen i Thorshavn viste den unge Dame ikke synderlige tegn på Træthed. Hun havde klaret den lange Svømmetur med Glans“.

Ætlaði at leggja á Suðroyarfjørð

Hanna sigur, at hon var so væl fyrri aftaná svimjingina, at Pauli Dahl vildi hava hana at royna at gera Sigmundi Brestisson bragdið eftir og svimja um Suðuroyarfjørð, úr Skúvoy til Sandvíkar.

Sjálv hevði Hanna fingið sovordíð sjálvslit av at svimja um Eystnes til Havnar, at hon hevði hug at royna Suðuroyarfjørð. Hon sigur, at hetta skuldi gerast onkuntið líkindini vóru góð og tað mátti gerast í einum sjóvarfalli, tvs, uppá stytta tíð enn seks tímar.

– Vit hildu, at tað kundi verið stuttligt at roynt, tí gekk tað, var tað fullgott prógv fyrri, at tað kundi lata seg gera, sigur hon.

Men tíverri viðraði ongantið í Skúvoy tað summarið, so tann ætlanin dovnaði bara burtur.

Men heldur tú so, at Sigmund hevði klárað tað og hevði tú klárað tað?

– Um eg hevði klárað tað, veit eg ikki. Eftir at hava svomið av Eystnesi til Havnar, fólði eg meg so væl, at eg haldi, at eg hevði kunnað svomið leingi aftur-

at. Tað var nú spell, at tað ikki lá fyrri tí eg hevði viljað sloppið at roynt, sigur Hanna.

Sjálv heldur hon, at tað er slett ikki ótrúligt, at Sigmund kann hava klárað tað.

– Ginga allar kringumstøður, streymur, veður og líkindi annars upp í eina hægri eind, haldi eg, at tað kann lata seg gera. Vit skulu eisini minast til, at maðurin var í dýrastu neyð og svam fyrri lívinum. Tað leggur nóg afturat kreftinum, sigur Hanna Smith.

Tað eru góðir 9 fjórðingar úr Skúvoy til Sandvíkar, tvs, gott og væl 16,5 kilometrar, ella gott tvær ferðir so langt sum av Eystnesi til Havnar.

Hanna fekk blóð uppá tonnina og ætlaði sær at eisini at svimja í kjalarvørrí Sigmunds Brestissonar úr Skúvoy til Havnar, men tíverri viðraði tað ongantið og so datt tað niðurfyrri.